

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/229/2016
Identifikačné číslo spisu: 3013200225
Dátum vydania rozhodnutia: 18.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3013200225.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Q. Q., bydliskom Q. XXXX/X, V., zastúpeného advokátom JUDr. MUDr. Miroslavom Pavlákom, so sídlom Moyzesova 1744, Púchov, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/85/2013-121 z 11. augusta 2016 v časti trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/85/2013-121 z 11. augusta 2016 v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 12Sd/85/2013-121 z 11.08.2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 13.12.2012 v spojení s rozhodnutím odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo 17.05.2016 a rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 27.04.2016 a odporkyňi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Krajský súd považoval rozhodnutia odporkyne za vecne správne a zákonné, keď z posudkov posudkových lekárov mal dostatočne a presvedčivo odôvodnené, prečo je navrhovateľ invalidný pre obmedzenie pohybu bedrových kĺbov s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť už nie na 60 %, ale od 21.04.2015 s mierou poklesu 80 %. Nepriznanie náhrady trov konania krajský súd odôvodnil tým, že navrhovateľ bol v konaní neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania proti odporkyňi a odporkyňa v konaní podľa piatej časti nemá nárok na priznanie náhrady trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včasné odvolanie v časti trov konania, ktoré odôvodnil tým, že na základe opravných prostriedkov navrhovateľa došlo v konaní k zásadnej zmene v určení rozhodujúceho postihnutia navrhovateľa. Konštatovanie, že bol v konaní neúspešný považoval za rozporné s obsahom administratívneho spisu (so zmenou dosiahnutou v druhom rozhodnutí odporkyne i krajského súdu). Odporkyňa až v závere konania na súde navrhovateľovi akceptovateľným spôsobom odôvodnila posun medzi navrhovateľom požadovaným dátumom vzniku invalidity najneskôr do

19.05.2014 a odporkyňou určeným dátumom 21.04.2015. Až na poslednom pojednávaní odporkyňa uvedené odôvodnila § 71 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), v zmysle ktorého nepriaznivý zdravotný stav má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok. Aplikáciu uvedeného ustanovenia považoval navrhovateľ za neprimerane rigoróznu. Pri jeho nepriaznivom náleze na bedrových kĺboch potvrdenom už v roku 2014 najmä ortopedickými vyšetreniami musí byť nepochybne zrejmé, že toto ochorenie (konečne správne určené ako rozhodujúce postihnutie) sa ani podľa poznatkov v období január 2014 - apríl 2015 zlepšiť nemôže, naopak sa bude zhoršovať, avšak konať vo veci samej už navrhovateľ nemá záujem. Odolanie proti druhému rozhodnutiu zo dňa 27.04.2016 vzal navrhovateľ na poslednom pojednávaní späť. Bez ohľadu na charakter konečného rozhodnutia žiadal náhradu trov konania priznať.

Vo vyjadrení zo 07.10.2016 k odvolaniu odporkyňa žiadala rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní nepovažovala za opodstatnené. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nebol v konaní úspešný, keďže krajský súd napadnuté rozhodnutia odporkyne potvrdil ako vecne správne a zákonné, nemá nárok na náhradu trov konania proti odporkyni.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 2 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

Najvyšší súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal rozsudok krajského súdu v súlade s § 250ja ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie ani na zmenu napadnutého rozsudku.

Odvolateľ sa pôvodne domáhal preskúmania rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X. z 13.12.2012, ktorým odporkyňa zamietla jeho žiadosť o zvýšenie sumy invalidného dôchodku. Krajský súd rozsudkom č. k. 12Sd/85/2013-55 zo dňa 03.04.2014 opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil ako vecne správne. Po podaní odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 9So/90/2014 zo dňa 25.11.2015 uvedené rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Konanie o opravnom prostriedku v zmysle tretej hlavy piatej časti OSP bolo podľa ustálenej rozhodovacej praxe špecifickým konaním v tom zmysle, že pri vydaní každého ďalšieho rozhodnutia odporkyne sa toto nové rozhodnutie stalo predmetom konania - predmetom súdneho prieskumu popri pôvodne napadnutom rozhodnutí.

Dňa 27.04.2016 odporkyňa vydala nové rozhodnutie, ktorým navrhovateľovi od 21.04.2015 zvýšila invalidný dôchodok, keď uviedla, že navrhovateľ už nie je invalidný pre 60 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ale pre 80 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie bolo posudkovým lekárom obmedzenie pohybu bedrových kĺbov v zmysle kapitoly XV, oddielu G, položky 41.3 písm. b/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Toto nové rozhodnutie odporkyne zo dňa 27.04.2016 sa automaticky stalo predmetom súdneho prieskumu. Navrhovateľ napadol odvolaním aj rozhodnutie z 27.04.2016.

Navrhovateľ sa pôvodným opravným prostriedkom domáhal preskúmania rozhodnutia odporkyne zo dňa 13.12.2012, ktorým zamietla jeho žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku s odôvodnením, že je naďalej invalidný pre 60% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Rozhodnutie krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporkyne zo dňa 13.12.2012 bolo po podaní odvolania navrhovateľom právoplatne zrušené rozhodnutím najvyššieho súdu. Po doplnení dokazovania bola miera

poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť zvýšení od 21.04.2015 na 80 % a na tom základe odporkyňa vydala dňa 27.04.2016 nové rozhodnutie, ktorým zvýšila invalidný dôchodok navrhovateľa od 21.04.2015. Zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a invalidného dôchodku teda odporkyňa navrhovateľovi nepriznala podľa žiadosti o zvýšenie dôchodku, ale až od neskoršieho dátumu. Všetky tieto skutočnosti sú právne významné pre posúdenie práva na náhradu trov konania a pri vyhodnocovaní úspechu navrhovateľa v konaní je potrebné ich zohľadniť. Z preskúmaného rozhodnutia krajského súdu o trovách konania však nevyplýva ako sa krajský súd s týmito skutočnosťami vysporiadal a ako ich právne posúdil. Jeho rozhodnutie o trovách konania so strohým konštatovaním neúspechu navrhovateľa v konaní nezodpovedá požiadavkám na odôvodnenie rozsudku (§ 157 ods. 2 OSP).

Odvolací súd vzhľadom na uvedené rozsudok krajského súdu v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V ďalšom konaní krajský súd rozhodne o trovách konania znovu, pričom zohľadní skutkové okolnosti prípadu a svoje rozhodnutie odôvodní z hľadiska ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 OSP. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách oboch odvolacích konaní, vedených pod sp. zn. 9So/90/2014 a 9So/229/2016 (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.